

Извадок од Македонски блесок на "Преобразбите" на Овидиј од Јадранка Владова

*(Овидиј Насон. Преобразби. Превод од латински Љубинка Басотова.
Скопје, 2002. стр. 459-477)*

„Секој обид да се направи чекор кон (за)познавањето на Другиот (и на Другото) не се должи на претпазливоста, предубедувањата или на стравот. Мудроста на познавањето на Другиот, по малку парадоксално, ја подразбира, всушност, појасната слика за себеси, затоа што само фонот на Другиот може јасно да ни ги покаже сопствените контури. (...) приопштувањето на определено литературно дело од еден во друг јазик го подразбира суштественото прифаќање на Другиот.

Во македонската култура сè уште недостасуваат важни цивилизациски неодминливи литературни дела, приопштени на македонски јазик (...) Но, исто така, не смееме да не бидеме задоволни со темпото со кое, во неколкуве изминати години, нашата култура се збогатува со скапоцени преводи од класичните јазици. (...) Бесмислена е дискусијата околу тоа што би требало да има приоритет при изборот на делата кои треба да се преведат од класичните јазици. Компетенцијата на класичарите, треба да признаеме, е исклучителна, неспоредлива и ретка, така што при "реконструкцијата" на историјата на литературата навистина треба да се согласиме и со нивниот избор бидејќи ексклузивноста и реткоста на нивното знаење им дава апприористичка супериорност. И вистинска ерес е нивното знаење да се игнорира, нивниот труд да се поттурне како анахроничен, изживеан и непотребен, затоа што корените секогаш и насекаде го имаат најважното значење. Тие темелно го поддржуваат идното "важно", па само неуките и, најблаго речено, негрижливите, можат да си дозволат ваков игнорантски однос кон општите фундаменти на човечката цивилизација. (...) Затоа, поаѓајќи од сопствениот географски и културолошки контекст, треба да ја негуваме европоцентричната култура во која корените ги сочинуваат класичните дела и вредности.“